

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๑/๒๕๖๖

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ระหว่าง { พนักงานขับรถ บริษัท [redacted] จำกัด ผู้ยื่นข้อเรียกร้อง
เฉพาะหน่วยงาน [redacted] จำนวน ๕๓ คน
บริษัท [redacted] จำกัด ผู้รับข้อเรียกร้อง
โดยกรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง ข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้

เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ จังหวัด [redacted] ได้ส่งข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ระหว่างพนักงานขับรถ บริษัท [redacted] จำกัด เฉพาะหน่วยงาน [redacted] จำนวน ๕๓ คน กับบริษัท [redacted] จำกัด นายจ้าง ให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๖ และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

บริษัท [redacted] จำกัด สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [redacted] อาคาร [redacted] ถนน [redacted] แขวง [redacted] เขต [redacted] กรุงเทพมหานคร ประกอบกิจการขนส่งสินค้า กรรมการของบริษัทมี ๖ คน คือ นาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] และนาย [redacted] จำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัทได้ โดยกรรมการสองคนลงลายมือชื่อร่วมกัน และประทับตราสำคัญของบริษัท บริษัทฯ มีหน่วยงานตั้งอยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ ขอนแก่น เชียงใหม่ ฉะเชิงเทรา และกรุงเทพมหานคร มีลูกจ้างทำงานในตำแหน่งพนักงานขับรถ จำนวน ๘๒๓ คน บริษัทฯ มีพนักงานขับรถปฏิบัติงานอยู่ที่คลังสินค้าบริษัท [redacted] จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ [redacted] หมู่ที่ [redacted] ตำบล [redacted] อำเภอ [redacted] จังหวัด [redacted] จำนวน ๑๑๗ คน

เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ พนักงานขับรถที่ปฏิบัติงานอยู่ที่คลังสินค้าบริษัท [REDACTED] จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] จำนวน ๕๓ คน ได้ร่วมลงลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อบริษัท [REDACTED] จำกัด นายจ้าง จำนวน ๘ ข้อ ดังนี้

ข้อที่ ๑ ขอให้นายจ้างจัดเวลาการทำงานเป็นกะ สำหรับพนักงานขับรถ กะละไม่เกิน ๘ ชั่วโมง และให้จ่ายค่ากะให้กับพนักงานขับรถ กะละ ๗๐๐ บาท

ข้อที่ ๒ ขอให้นายจ้างจ่ายค่าโหลดสินค้า สำหรับพนักงานขับรถที่ต้องโหลดสินค้าเอง คนละ ๕๐๐ บาท

ข้อที่ ๓ ขอให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง สำหรับเวลาทำงานที่เกิน ๘ ชั่วโมงในวันทำงานปกติ และสามเท่าสำหรับการทำงานล่วงเวลาในวันหยุดให้กับพนักงานขับรถ

ข้อที่ ๔ ขอให้นายจ้างจ่ายเงินค่าโทรศัพท์ให้กับพนักงานขับรถ ๑๐๐ บาทต่อหนึ่งเที่ยวงาน ในกรณีที่โทรศัพท์ประจำรถไม่มี

ข้อที่ ๕ ในกรณีที่บริษัทจะโยกย้ายหน่วยงานหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานของพนักงานขับรถ หน่วยงาน [REDACTED] ที่ร่วมลงรายชื่อและลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้องฉบับนี้ จะต้องได้รับความยินยอมจากพนักงานก่อน

ข้อที่ ๖ ขอให้นายจ้างจัดวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน

ข้อที่ ๗ หลังการปฏิบัติงานมาแล้ว ๘ ชั่วโมง บริษัทต้องจัดเวลาพักให้พนักงานไม่น้อยกว่า ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง ก่อนเริ่มงานในวันถัดไป

ข้อที่ ๘ ขอให้นายจ้างนับเวลาเริ่มต้นการทำงานจากการสแกนนิ้วรายงานตัว

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕ ผู้แทนเจรจาฝ่ายพนักงานขับรถฯ แจ้งข้อพิพาทแรงงานต่อพนักงานประνομข้อพิพาทแรงงาน เนื่องจากไม่มีการเจรจากันภายในสามวันนับแต่วันที่แจ้งข้อเรียกร้อง พนักงานประνομข้อพิพาทแรงงาน นัดเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงานในวันที่ ๒๖ และ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ รวม ๒ ครั้ง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] ผลการเจรจาทั้งสองฝ่ายไม่สามารถตกลงหาข้อยุติกันได้ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] พิจารณาข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ดังกล่าว เป็นข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ในกิจการขนส่งสินค้า อันเป็นกิจการตาม (๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ ซึ่งออกตามมาตรา ๖ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงส่งข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ ให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในชั้นสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ผู้แทนนายจ้างชี้แจงว่าการยื่นข้อเรียกร้องของผู้แทนพนักงานขับรถฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๓ วรรคสาม กำหนดว่า “ในกรณีที่ลูกจ้างเป็นผู้แจ้งข้อเรียกร้อง ข้อเรียกร้องนั้นต้องมีรายชื่อและลายมือชื่อของลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของลูกจ้างทั้งหมด ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องนั้น” สำหรับกรณีข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ครั้งนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อเรียกร้องของผู้แทนพนักงานขับรถหน่วยงาน [REDACTED] ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ ลูกจ้างเป็นผู้แจ้งข้อเรียกร้องตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม ซึ่งต้องมีรายชื่อและลายมือชื่อของลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง

ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของลูกจ้างทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง คำว่า “ลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง” หมายถึง ลูกจ้างซึ่งอาจได้รับผลกระทบหรือได้รับประโยชน์จากข้อเรียกร้องข้อหนึ่งข้อใด ดังนั้น บริษัททั้งหมด ๗ หน่วยงาน มิใช่มีแต่เฉพาะลูกจ้างที่ปฏิบัติงานที่หน่วยงาน [REDACTED] เท่านั้นที่ได้รับผลกระทบหรือได้รับประโยชน์หรือมีส่วนได้เสีย ข้อเรียกร้องของลูกจ้างดังกล่าวจึงต้องมีรายชื่อและลายมือชื่อของลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของลูกจ้างทั้งหมดทุกหน่วยงานของบริษัทมิใช่เฉพาะลูกจ้างหน่วยงาน [REDACTED] ตามที่ลูกจ้างกล่าวอ้างไว้ในข้อเรียกร้อง ดังนั้น ข้อเรียกร้องดังกล่าวนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้แทนพนักงานขับรถชี้แจงว่า การทำงานของพนักงานแต่ละหน่วยงานได้มีการจำแนกประเภทการทำงานแต่ละหน่วยงาน และค่าตอบแทนต่าง ๆ แตกต่างกันไป เช่น ค่าเที่ยว ค่าอัตราสิ้นเปลืองน้ำมัน การจ่ายเงินต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกันไป จึงขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างในแต่ละหน่วยงานได้

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาข้อเท็จจริงของทั้งสองฝ่ายแล้ว มีประเด็นพิจารณาว่าการแจ้งข้อเรียกร้องของลูกจ้างเป็นการยื่นข้อเรียกร้องตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ เห็นว่ามาตรา ๑๓ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ลูกจ้างเป็นผู้แจ้งข้อเรียกร้องข้อเรียกร้องนั้นต้องมีรายชื่อและลายมือชื่อของลูกจ้าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของลูกจ้างทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องนั้น...” ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานอยู่ที่คลังสินค้า บริษัท [REDACTED] จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] จำนวน ๕๓ คน เป็นพนักงานขับรถได้ลงลายมือชื่อในข้อเรียกร้อง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นการเรียกร้องเฉพาะพนักงานขับรถ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเฉพาะพนักงานขับรถที่ปฏิบัติงานอยู่ที่คลังสินค้า [REDACTED] เท่านั้น เมื่อลูกจ้างเป็นผู้แจ้งข้อเรียกร้องตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม จะต้องมีการมีรายชื่อและลายมือชื่อของลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของลูกจ้างทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง คำว่า “ลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง” หมายถึง ลูกจ้างซึ่งอาจได้รับผลกระทบหรือได้ประโยชน์จากข้อเรียกร้องข้อหนึ่งข้อใด กรณีนี้ ข้อเรียกร้องข้อที่ ๑ ขอให้นายจ้างจัดเวลาการทำงานเป็นกะ สำหรับพนักงานขับรถ กะละไม่เกิน ๘ ชั่วโมง และให้จ่ายค่ากะให้กับพนักงานขับรถ กะละ ๗๐๐ บาท ข้อที่ ๒ ขอให้นายจ้างจ่ายค่าโหลดสินค้า สำหรับพนักงานขับรถที่ต้องโหลดสินค้าเอง คนละ ๕๐๐ บาท ข้อที่ ๓ ขอให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง สำหรับเวลาทำงานที่เกิน ๘ ชั่วโมงในวันทำงานปกติ และสามเท่าสำหรับการทำงานล่วงเวลาในวันหยุดให้กับพนักงานขับรถ ข้อที่ ๔ ขอให้นายจ้างจ่ายเงินค่าโทรศัพท์ให้กับพนักงานขับรถ ๑๐๐ บาทต่อหนึ่งเที่ยวงาน ในกรณีที่โทรศัพท์ประจำรถไม่มี ข้อที่ ๕ ในกรณีที่บริษัทจะโยกย้ายหน่วยงานหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานของพนักงานขับรถหน่วยงาน [REDACTED] ที่ร่วมลงรายชื่อและลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้องฉบับนี้ จะต้องได้รับความยินยอมจากพนักงานก่อน ข้อที่ ๖ ขอให้นายจ้างจัดวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน ข้อที่ ๗ หลังการปฏิบัติงานมาแล้ว ๘ ชั่วโมง บริษัทต้องจัดเวลาพักให้พนักงานไม่น้อยกว่า ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง ก่อนเริ่มงานในวันถัดไป และข้อที่ ๘ ขอให้นายจ้างนับเวลาเริ่มต้นการทำงานจากการสแกนนิ้วรายงานตัว ซึ่งข้อเรียกร้องแต่ละข้อเป็นข้อเรียกร้องที่เกี่ยวข้องเฉพาะพนักงานขับรถเท่านั้น แม้บริษัทฯ จะอ้างว่ามีกำหนดใช้ระเบียบข้อบังคับเดียวกันทุกหน่วยงาน แต่นายจ้างได้กำหนดสภาพการจ้างบางประการของพนักงานขับรถหน่วยงานนี้ แตกต่างจากลูกจ้างหน่วยงานอื่นตามความยากง่ายในการปฏิบัติหน้าที่ตามขนาดของรถที่ใช้ขับในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการแจ้งข้อเรียกร้องของบริษัทฯ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่แจ้งต่อพนักงานขับรถเฉพาะที่ประจำศูนย์กระจายสินค้า [REDACTED]

และเข้าสู่วิธีการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์เป็นคำวินิจฉัยที่ ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕๖๔ อันแสดงได้ว่าบริษัทฯ อาจปรับเปลี่ยนสภาพการจ้างของพนักงานขับรถที่ประจำศูนย์กระจายสินค้าแต่ละแห่งให้มีสภาพการจ้างแตกต่างกัน สภาพการจ้างของพนักงานขับรถแต่ละศูนย์กระจายสินค้าจึงไม่ผูกพันที่จะมีสภาพการจ้างลักษณะเดียวกัน ดังนั้น ลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องจึงเป็นลูกจ้างซึ่งเป็นพนักงานขับรถที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ศูนย์กระจายสินค้า เท่านั้น ที่ได้รับผลกระทบหรือได้รับประโยชน์ หรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับข้อเรียกร้อง ไม่ใช่ลูกจ้างทั้งหมดทุกหน่วยงานของบริษัทฯ เมื่อปรากฏว่า ในวันที่แจ้งข้อเรียกร้องต่อกันพนักงานขับรถที่ปฏิบัติงานอยู่ที่ศูนย์กระจายสินค้า คลังสินค้าบริษัท จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด มีทั้งหมด ๑๓๕ คน หากลูกจ้างจะแจ้งข้อเรียกร้องเองจะต้องมีรายชื่อและลายมือชื่อลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า คือไม่น้อยกว่า ๒๑ คน เมื่อลูกจ้างร่วมกันลงลายมือชื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง จำนวน ๕๓ คน ยื่นต่อนายจ้างเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ จึงครบจำนวนร้อยละสิบห้าตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผู้แทนลูกจ้างและผู้แทนนายจ้างได้ชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ขอให้นายจ้างจัดเวลาการทำงานเป็นกะ สำหรับพนักงานขับรถ กะละไม่เกิน ๘ ชั่วโมง และให้จ่ายค่ากะให้กับพนักงานขับรถ กะละ ๗๐๐ บาท

ผู้แทนพนักงานขับรถชี้แจงว่า เดิมนายจ้างมีการจ่ายค่าเที่ยว ค่าดื่มน้ำ ค่าเบคคอรล์ และค่าเรทน้ำมัน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ลูกจ้างกับนายจ้างสามารถเดินไปด้วยกันได้ที่สำคัญคือไม่ให้เป็นภาระแก่ลูกจ้างในการทำงานและรายได้ที่ได้รับ ณ ปัจจุบันต้องสอดคล้องกับการทำงานและค่าครองชีพ เช่น รับงานเดินทางไปเชียงใหม่ ขับ ๒ คน ได้ค่าเที่ยว ๖๗๕ บาท ต่อคน แต่ใช้เวลาเดินทางไปกลับถึง ๒ วัน จาก DC ถึงเชียงใหม่ไปกลับระยะทางรวม ๑,๓๕๐ กิโลเมตร เดินทางไปแม่สอดค่าเที่ยว ๕๕๐ บาท ขับ ๒ คน ใช้เวลาประมาณ ๓๕ ชั่วโมง ระยะทางรวม ๙๐๐ กิโลเมตร เมื่อเปรียบเทียบค่าเที่ยวเวลาและระยะทางแล้วและความเสี่ยงต่าง ๆ จึงเห็นสมควรยกเลิกค่าเที่ยว

- ค่าดื่มน้ำ กรณีที่ได้รับมอบหมายงาน ให้ไปส่งสินค้าหลายที่ พนักงานขับรถจะได้รับค่าดื่มน้ำเพิ่ม เช่น ขับคนเดียวจะได้ดื่มน้ำ ๑๐๐ บาท และขับ ๒ คน จะได้ดื่มน้ำ ๗๕ บาท เพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนกับค่ากะและลดค่าใช้จ่ายนายจ้าง จึงขอยกเลิกค่าดื่มน้ำ

- ค่าเบคคอรล์ กรณีที่รับเบคคอรล์ ขับคนเดียวจะได้รับ ๒๕๐ บาท กรณีรับสินค้าเข้าสาขาตัวเอง และ ๕๐๐ บาท ในกรณีรับสินค้าเข้าต่างสาขา และเพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนในการจ่ายค่ากะ จึงขอยกเลิกค่ารับเบคคอรล์ เพื่อลดค่าใช้จ่ายให้กับนายจ้าง

- ค่าเรทน้ำมัน เดิมนายจ้างมีกติกาในการจ่ายค่าเรทน้ำมัน ต้องทำค่าเที่ยวให้ได้ ๘,๐๐๐ บาท ในเดือนนั้น ๆ ไม่มีอุบัติเหตุ หากมีอุบัติเหตุจะต้องเป็นฝ่ายถูก รังตามเส้นทางที่กำหนด ไม่มีหนังสือเตือนในเดือนนั้น ๆ

ปัจจุบัน บริษัทฯ ได้มีกฎระเบียบต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อที่จะได้ไม่ต้องจ่ายค่าเรทน้ำมันให้กับพนักงาน เช่น เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นฝ่ายผิดหรือถูก ก็จะได้รับหนังสือเตือนจากบริษัทฯ และไม่ได้รับค่าเรทน้ำมัน

ดังนั้น พนักงานขับรถที่ลงสายชื่อในข้อเรียกร้องนี้จึงเห็นว่า บริษัทฯ ไม่ปฏิบัติตามรายละเอียดข้อตกลงที่ตกลงกันได้ และบริษัทฯ ยังได้มีกฎระเบียบที่ชัดเจน หากกรณีเกิดอุบัติเหตุเป็นฝ่ายผิด ๓ ครั้ง อุบัติเหตุจะมากหรือน้อย ก็ต้องถูกเลิกจ้าง ดังนั้นจึงขอให้ยกเลิกค่าเรชน้ำมันและใช้น้ำมันตามจริงในการไปส่งสินค้าตามที่ได้รับมอบหมาย

ผู้แทนบริษัทฯ ชี้แจงว่า เนื่องด้วยลักษณะงานที่บริษัทให้บริการแก่ลูกค้า นั้น จะต้องให้บริการส่งสินค้าให้กับลูกค้าตลอด ๒๔ ชั่วโมงทุกวันตามรายการคำสั่งของลูกค้า โดยบริษัทฯ ได้กำหนดเวลาทำงานปกติให้พนักงานขับรถมีการทำงานหมุนเวียนกันวันละ ๘ ชั่วโมงตามกฎหมาย ซึ่งบริษัทฯ ไม่อาจกำหนดเวลาการทำงานเป็นกะได้ และไม่พบเหตุผลที่เหมาะสมใด ๆ ที่พนักงานขับรถจะมาเรียกร้องเพื่อขอค่ากะวันละ ๗๐๐ บาท โดยปราศจากเหตุผลสนับสนุน และข้อเรียกร้องในการทำงานเป็นกะหรือการเรียกร้องค่ากะนั้น ไม่สามารถดำเนินการได้สำหรับลักษณะการปฏิบัติงานจริงของพนักงานขับรถของบริษัทปัจจุบันนี้

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า ลักษณะงานขนส่งสินค้าของนายจ้างมีการขนส่งสินค้าต่อเนื่องจึงจัดให้พนักงานขับรถหมุนเวียนกันปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสภาพการทำงานของงานขนส่งสินค้าที่ส่วนใหญ่ใช้ปฏิบัติ การเสนอเปลี่ยนเป็นการทำงานกะโดยให้ยกเลิกเงินอื่น เช่น ค่าเที่ยว ค่าเรชน้ำมัน เป็นต้น จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงานของพนักงานขนส่งสินค้าโดยสิ้นเชิง อาจมีผลกระทบต่อการบริหารงานในภาพรวม บริษัทฯ และพนักงานขับรถควรจะร่วมกันพิจารณาเพื่อหาข้อยุติให้ได้ผลประโยชน์ที่สอดคล้องทั้งสองฝ่าย จึงยังไม่เห็นควรที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงานเป็นกะตามที่เรียกร้อง

ข้อที่ ๒ ขอให้นายจ้างจ่ายค่าโหลดสินค้า สำหรับพนักงานขับรถที่ต้องโหลดสินค้าเอง คนละ ๕๐๐ บาท

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ผู้แทนพนักงานขับรถขอถอนข้อเรียกร้อง

ข้อที่ ๓ ขอให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง สำหรับเวลาทำงานที่เกิน ๘ ชั่วโมงในวันทำงานปกติ และสามเท่าสำหรับการทำงานล่วงเวลาในวันหยุดให้กับพนักงานขับรถ

ผู้แทนเจรจาฝ่ายพนักงานขับรถ ชี้แจงว่า ที่ผ่านมา บริษัทฯ ไม่เคยจ่ายค่าล่วงเวลามาโดยตลอด และการให้เงินจูงใจก็มีการกำหนดกฎเกณฑ์หากพนักงานได้รับหนังสือเตือนก็จะถูกตัดเงินจูงใจ ดังนั้นจึงขอให้บริษัทฯ จ่ายค่าล่วงเวลาตามชั่วโมงที่เกิดขึ้นจริง แก่พนักงานขับรถ

ผู้แทนบริษัทฯ ชี้แจงว่า ตามเงื่อนไขสภาพการจ้างที่บริษัทและพนักงานขับรถได้ตกลงกันตามสัญญาจ้าง และตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของบริษัท กำหนดว่าในกรณีที่บริษัทให้พนักงานขับรถส่งสินค้าทางบกทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน และทำงานล่วงเวลาในวันหยุดโดยได้รับความยินยอมจากพนักงาน บริษัทจะจ่ายค่าตอบแทนเรียกว่า “ค่าเที่ยว” หรือใช้คำเรียกอื่นใดที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงภายหลังตามอัตราเงื่อนไข และวิธีการที่บริษัทกำหนดเป็นการเหมาะสมจ่ายโดยได้รวมค่าตอบแทนการทำงานล่วงเวลา และการทำงานเกินเวลาทำงานปกติรวมอยู่ในค่าเที่ยวด้วยแล้ว ซึ่งบริษัทมีสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ดังนั้นหากผู้แทนพนักงานขับรถต้องการให้มีการจ่ายค่าล่วงเวลา บริษัทจะรับพิจารณาประเด็นนี้โดยการยกเลิกการจ่ายเงินค่าเที่ยว และคำนวณจ่ายค่าตอบแทนการทำงานที่เกินกว่าเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงทำงานจริงในอัตรา ๑ เท่า ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๖.

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า ลักษณะงานขนส่งสินค้าของนายจ้าง เป็นการขนส่งด้วยรถบรรทุก เป็นงานขนส่งทางบก ซึ่งเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุด เวลาพัก การจ่าย ค่าตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันทำงานและในวันหยุด ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ นายจ้างจึงมีหน้าที่ปฏิบัติให้ ถูกต้องและสอดคล้องตามกฎหมายกระทรวงฉบับดังกล่าว

ข้อที่ ๔ ขอให้นายจ้างจ่ายเงินค่าโทรศัพท์ให้กับพนักงานขับรถ ๑๐๐ บาทต่อหนึ่งเที่ยวงาน ในกรณีที่โทรศัพท์ประจำรถไม่มี

ผู้แทนเจรจาฝ่ายพนักงานขับรถ ชี้แจงว่า เดิมที่นายจ้างเคยจ่ายค่าโทรศัพท์ให้แก่พนักงาน เดือนละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และต่อมา บริษัทฯ ได้มีประกาศยกเลิกการจ่ายค่าโทรศัพท์และประกาศว่าจะหา โทรศัพท์มาติดตั้งประจำรถให้แก่พนักงานทุกคน แต่ ณ ปัจจุบันโทรศัพท์ยังไม่เพียงพอและยังต้องใช้โทรศัพท์ ของพนักงาน เพื่อแจ้งรายละเอียดและปัญหาการทำงานต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ตกเป็นภาระของพนักงาน จึงขอให้ บริษัทฯ จ่ายค่าโทรศัพท์ ๑๐๐ บาท ต่อเที่ยวงานนั้น ๆ ซึ่งในการให้ข้อเท็จจริงผู้แทนเจรจาได้ปรับลด ค่าโทรศัพท์ประจำรถสำหรับรถที่ไม่มีโทรศัพท์เป็น ๕๐ บาทต่อเที่ยว

ผู้แทนบริษัทฯ ชี้แจงว่า บริษัทฯ จะจัดหาโทรศัพท์ให้ครบถ้วนตามจำนวนรถที่มีซึ่งขณะนี้อยู่ ระหว่างตรวจสอบว่าขาดกี่เครื่อง โทรศัพท์ได้หายไปอย่างไร เดิมโทรศัพท์มีครบทุกคัน บริษัทพร้อมที่จะจัดให้ ครบทุกคัน

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัทฯ ได้จัดให้มีโทรศัพท์ประจำรถ เพื่อใช้ในการติดต่อกับพนักงานขับรถในระหว่างปฏิบัติงาน หากมีรถหัวลากที่ไม่มีโทรศัพท์ประจำรถ พนักงาน ขับรถก็ต้องใช้โทรศัพท์ส่วนตัวในการติดต่อประสานงานซึ่งอาจมีภาระค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น บริษัทฯ จึงควรเป็น ผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในระหว่างปฏิบัติงาน เห็นควรให้จ่ายค่าโทรศัพท์สำหรับรถที่ไม่มีโทรศัพท์ตามที่ พนักงานขับรถร้องขอในอัตรา ๕๐ บาทต่อเที่ยว

ข้อที่ ๕ ในกรณีที่บริษัทจะโยกย้ายหน่วยงานหรือเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานของพนักงานขับรถ หน่วยงาน [REDACTED] ที่ร่วมลงรายชื่อและลายมือชื่อยื่นข้อเรียกร้องฉบับนี้ จะต้องได้รับความยินยอมจากพนักงานก่อน

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ผู้แทนพนักงานขับรถขอถอนข้อเรียกร้อง

ข้อที่ ๖ ขอให้นายจ้างจัดวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน

ทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้และขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาชี้ขาด ตามที่ตกลงกัน โดยบริษัทฯ นำเวลาหยุดพักในวันทำงานปกติ ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง ก่อนวันหยุดงาน บวกเวลา พักผ่อนวันหยุดประจำสัปดาห์ ๒๔ ชั่วโมง

ข้อที่ ๗ หลังการปฏิบัติงานมาแล้ว ๘ ชั่วโมง บริษัทต้องจัดเวลาพักให้พนักงานไม่น้อยกว่า ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง ก่อนเริ่มงานในวันถัดไป

ทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้และขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาชี้ขาด ตามที่ตกลงกัน โดยบริษัทฯ จัดให้พนักงานขับรถมีเวลาพักหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง

ข้อที่ ๘ ขอให้นายจ้างนับเวลาเริ่มต้นการทำงานจากการสแกนนิ้วรายงานตัว

ผู้แทนเจรจาฝ่ายพนักงานขับรถชี้แจงว่า บริษัทฯ ไม่เปิดใช้งานเครื่องสแกนนิ้วอ้างว่า เวลาเริ่มงานและเวลาเลิกงานอยู่ที่หน้าป้อมยาม ทางออก และทางเข้าของคลังสินค้า แต่บริษัทฯ ไม่นับเวลา เข้ามารายงานตัว และการรับงานหน้างานรวมถึงตรวจสอบสภาพรถและนำรถไปต่อตู้สินค้าก่อนที่จะออกจาก ป้อมยาม เพื่อไปส่งตามสาขาที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น จึงขอให้บริษัทฯ กำหนดเวลาเริ่มต้นการทำงานจากการ สแกนนิ้วเข้าทำงาน

ผู้แทนบริษัทฯ ชี้แจงว่า ตามเงื่อนไขสภาพการจ้างที่บริษัทและพนักงานขับรถได้ตกลงกัน ซึ่งกำหนดเวลาเริ่มต้นการทำงานของพนักงานขับรถเมื่อเวลาที่พนักงานขับรถได้ขับรถผ่านประตูทางออกคลังสินค้า แต่อย่างไรก็ดี ข้อเรียกร้องนี้เป็นข้อพิพาทที่อยู่ระหว่างกระบวนการทางกฎหมาย โดยพนักงานตรวจแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] ได้มีคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานให้บริษัทฯ กำหนดเวลาเริ่มต้นการทำงานของพนักงานขับรถเป็นเวลาพนักงานขับรถได้รับมอบหมายแล้ว ซึ่งบริษัทฯ กำลังดำเนินการยื่นอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัด [REDACTED] ดังนั้น ประเด็นนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ยังไม่ยุติ

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ให้นายจ้างกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลา สิ้นสุดการทำงานปกติ ซึ่งบริษัทฯ ได้ให้ข้อเท็จจริงว่า กำหนดเวลาเริ่มต้นการทำงานของพนักงานขับรถเมื่อเวลาที่ พนักงานขับรถได้ขับรถผ่านประตูทางออกคลังสินค้า แต่พนักงานขับรถเห็นว่า มีการปฏิบัติงานตั้งแต่ถูกเรียกเข้า มาที่คลังสินค้าและได้ใช้สิทธิต่อพนักงานตรวจแรงงาน ซึ่งเรื่องอยู่ในชั้นบริษัทฯ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งพนักงาน ตรวจแรงงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด [REDACTED] เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ยังไม่ยุติ การเรียกร้องให้นับเวลาเริ่มต้น การทำงานจากการสแกนนิ้วรายงานตัว จึงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของลักษณะงานขนส่งสินค้าของบริษัทฯ และปัญหาข้อกฎหมายที่ยังไม่ยุติ ยังไม่เห็นควรที่จะให้เป็นไปตามที่เรียกร้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ระหว่างลูกจ้างบริษัท [REDACTED] จำกัด ที่ปฏิบัติงานอยู่ที่คลังสินค้าบริษัท [REDACTED] จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] จำนวน ๕๓ คน ผู้ยื่นข้อเรียกร้อง กับ บริษัท [REDACTED] จำกัด โดยกรรมการผู้มีอำนาจ ผู้รับ ข้อเรียกร้อง ดังนี้

๑. ให้นายจ้างปฏิบัติในเรื่องค่าล่วงเวลา ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

๒. ให้นายจ้างจ่ายเงินเป็นค่าโทรศัพท์ให้แก่พนักงานขับรถในอัตรา ๕๐ บาทต่อเที่ยวงาน เฉพาะเที่ยวงานที่รถหาลากไม่มีโทรศัพท์ประจำรถ

๓. ให้นายจ้างจัดให้พนักงานขับรถมีเวลาพักผ่อนหลังสิ้นสุดการทำงานในวันทำงานที่ล่วงมาแล้ว ก่อนให้พนักงานขับรถหยุดประจำสัปดาห์สำหรับพนักงานขับรถที่ได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องถึงวันหยุดประจำสัปดาห์

๔. ให้นายจ้างจัดให้พนักงานขับรถ มีระยะเวลาพัก ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง หลังสิ้นสุดการทำงานในวัน ทำงานที่ล่วงมาแล้ว

๕. ให้ยกข้อเรียกร้องข้อที่ ๑ และข้อที่ ๘

ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย ตั้งแต่วันที่คำวินิจฉัยเป็นต้นไป

ลงชื่อ

ประธานกรรมการ

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นางนิตยา อัยรวงศ์)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายสนั่น อภัยประดิษฐ์)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายพนัส ไทยล้วน)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายประสิทธิ์ จงอัญญากุล)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายชินโชติ แสงสังข์)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายพิรุณ จันทนา)

ลงชื่อ

กรรมการ

(นายอาวุธ ภิญโญยาง)

ลงชื่อ

กรรมการและเลขานุการ

(นางสาวรัตเกล้า เชาวลิต)

ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ

มาตรา ๒๓ เมื่อมีข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ในกิจการดังนี้

ฯลฯ

นายจ้าง สมาคมนายจ้าง สหพันธ์นายจ้าง ลูกจ้าง สหภาพแรงงานหรือสหพันธ์แรงงาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับความวินิจฉัย ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งให้ทั้งสองฝ่ายทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ได้อุทธรณ์ภายในกำหนด และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ฝ่ายแจ้งข้อเรียกร้องและฝ่ายรับข้อเรียกร้องต้องปฏิบัติตาม

มาตรา ๑๓๒ นายจ้าง ลูกจ้าง สมาคมนายจ้าง สหภาพแรงงาน สหพันธ์นายจ้าง หรือสหพันธ์แรงงานใด ฝ่ายใดหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ